

[Landbrugsministeren.]

valg, der efter nøje undersøgelse af grundforbedringsarbejdernes økonomiske betydning under vekslende erhvervsøkonomiske vilkår skal fremkomme med et forslag til retningslinjer for revision af grundforbedringsloven, og det er min agt senest på det tidspunkt, en sådan beretning foreligger, at tage skridt til en ændring af de nugældende lovbestemmelser, en ændring, der efter mit skøn nødtødt skulle betyde, at vi fik mindre grundforbedring — og i denne forbindelse kan jeg også nævne landvindingsarbejderne — men at den måske kunne foregå på et billigere og mere rationelt grundlag.

Jeg har ment at kunne afvente dette udvalgs betænkning, men har på det kommende finanslovsforslag foreslået optaget en bevilling til grundforbedringsarbejder på 8 mill. kr. Det er i forhold til det nuværende en halvering eller godt og vel en halvering. De 8 mill. kr. omfatter lån og tilskud. Når jeg har gjort det, er det, fordi jeg lægger megen vægt på, at disse arbejder stadig kan holdes i gang, idet det efter min mening er meget betydningsfuldt, at landbrugsarealerne stadig holdes bedst muligt afvandet, da velafvandede jorder ikke alene er en forudsætning for en effektiv og arbejdsbesparende produktion, men også en betingelse for udnyttelsen af den stærke mekanisering, der for tiden gennemføres i landbruget. Jeg vil gerne tilføje, at jeg betragter det som betydningsfuldt, hvad det ærede medlem også var inde på, at vi kan holde det veløvede, trænede mandskab beskæftiget ved dræningsarbejde, idet faren for, at vi ikke har de specielle arbejdere, hvis vi standser dette arbejde gennem længere tid, så ganske afgjort vil være til stede.

Men indtil udvalgets overvejelser er tilendebragt og der eventuelt kan fremsættes forslag om revision af grundforbedringsloven, herunder også om ændrede regler for anvendelse af maskinkraft og ændrede låne- og tilskudssatser, vil grundforbedringsarbejdet altså i begrænset omfang blive genoptaget i det kommende finansår efter samme retningslinjer som hidtil, dog således at arbejdet skal være afsluttet inden for finansåret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Søgaard* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at der i ethvert kompagni eller tilsvarende enheder inden for forsvaret virkelig findes talsmænd, der fuldt ud er orienteret om mandskabets klageregler?“

Søgaard: Af og til bliver offentligheden gennem pressen gjort bekendt med uheldige begivenheder, der har fundet sted under soldateruddannelsen. Den sidste affære fandt sted på Almegårdskasernen på Bornholm, en sag, hvori en del unge befalingsmænd er sat under tiltale.

Det er givet, at et så specielt arbejde, som netop soldateruddannelsen er med dens i forhold til det civile liv i hvert fald meget stramme disciplin og med dens mere eller mindre hårde uddannelse, ikke helt kan undgå at skabe gnidninger mellem befalingsmænd og mandskab. Derfor må ordninger, som kan etableres, for at gnidningerne bliver de mindst mulige, naturligvis søges tilvejebragt.

Som et led i dette har man gennemført, at soldaterne i uddannelsestiden bliver orienteret om de klagemuligheder, de har, og endvidere kan den enkelte soldat jo selv gøre sig bekendt hermed ved at læse i Lærebog for Hærens menige. Det er også, så vidt mig bekendt, af forsvarsministeriet adskillige gange indskærpet de respektive afdelingschefer og underafdelingschefer, at netop dette ømtålige område ikke må forsummes. Alt skulle for så vidt være i den skønneste orden, men når man nu selv som gammel soldat ved, at i uddannelsestiden er selve tilvænningsprocessen med de mange nye indtryk virkelig noget, der kan optage én så meget, at noget andet må træde i baggrunden, ja, så vil det sikkert i mange tilfælde være i de tvungne teoritimer, en vis form for afslapning naturligt finder sted. Samtidig spiller også tidspunktet for teoritimerne ind. En soldat, som tidligere har ført et stille indendørsliv og pludselig bliver kastet ud i et friluftsliv af en for ham helt ukendt karakter, bliver måske hurtigere døsigt, når han skal overvære disse teoritimer, så selv om man nok så meget indskærper afdelings- og underafdelingschefer alle deres pligter i denne retning, sker der alligevel en række af disse beklagelige affærer, som måske for en dels vedkommende